

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 74/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. P. A., B., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17 C 172/99 a na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 6 Co 219/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. januára 2006 doručené podanie z 27. januára 2006 označené ako „Sťažnosť“ M. P., bytom N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. A., B., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 17 C 172/99 a na Krajskom súde v Nitre (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Co 219/2005.

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie vyššie označených článkov ústavy, listiny a dohovoru rozsudkami okresného súdu č. k. 17 C 172/99-64 z 27. októbra 2004 a krajského súdu č. k. 6 Co 219/2005-109 z 25. októbra 2005 s tým, aby boli oba rozsudky zrušené a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 50 000 Sk, neuvádza však, od koho. Napokon požaduje náhradu trov právneho zastúpenia.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 172/99 žalobca požadoval od sťažovateľa zaplataenie 700 Sk s prísl. V konaní napriek viacerým výzvam sťažovateľa okresný súd v rozpore s ustanovením § 114 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nedoručil sťažovateľovi prílohy návrhu na začatie konania. Okrem toho okresný súd vykonal výsluch svedka prostredníctvom dožiadaného súdu, pričom dožiadaný súd v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku oznámenie o termíne výsluchu svedka doručil iba sťažovateľovi, a nie aj jeho právneho zástupcovi. Uvedené porušenia procesných práv odmietol napraviť v odvolacom konaní krajský súd. Takýmto postupom oboch súdov bolo sťažovateľovi znemožnené zúčastniť sa vykonávaného dokazovania a klásť svedkovi otázky. Po takomto priebehu konania rozsudkom okresného súdu č. k. 17 C 172/99-64 z 27. októbra 2004 bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť žalobcovi 700 Sk istiny, ako aj náhradu trov konania. Rozsudkom krajského súdu č. k. 6 Co 219/2005-109 z 25. októbra 2005 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu označených základných práv.

Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu okrem sťažnosti ústavnému súdu aj dovolanie, ako aj podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky na podanie mimoriadneho dovolania.

Z dovolania z 28. decembra 2005 podaného sťažovateľom okresnému súdu vyplýva, že sťažovateľ napáda rozsudok krajského súdu dovolaním na základe ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí sťažovateľ podľa odôvodnenia dovolania jednak v tom, že v rozpore so zákonom mu všeobecné súdy nedoručili prílohy žaloby, ako aj v tom, že jeho právny zástupca nebol vyzvaný o termíne výsluchu svedka pred dožiadaným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu nie je daná jeho právomoc na prerokovanie a rozhodnutie tejto veci.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

V súvislosti s tou časťou sťažnosti, ktorá smeruje voči rozsudku okresného súdu č. k. 17 C 172/99-64 z 27. októbra 2004, treba uviesť, že právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa mal krajský súd ako odvolací súd, a to vzhľadom na to, že proti rozsudku okresného súdu bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Sťažovateľ túto možnosť aj využil a odvolanie proti rozsudku okresného súdu podal.

Obdobne v súvislosti s tou časťou sťažnosti, ktorá smeruje voči rozsudku krajského súdu č. k. 6 Co 219/2005-109 z 25. októbra 2005, treba uviesť, že na základe námietok sťažovateľa prichádza do úvahy podanie dovolania s použitím ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, teda na základe tvrdenia, že postupom nižších súdov bola sťažovateľovi odňatá možnosť konať pred všeobecným súdom. Preto je v právomoci dovolacieho súdu poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa. Zároveň je tým vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006